

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, în cauza penală în privința lui

Platonov Veaceslav Constantin, născut la 17 decembrie 1969, originar din s. Gîsca, r-nul Căușeni, domiciliat str. Nicolae Milescu-Spătarul 21/5, ap. 1, mun. Chișinău.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.02.2014 - 21.05.2015;

Instanța de apel: 08.06.2015 - 05.11.2015;

Instanța de recurs: 01.02.2016 - 17.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 21 mai 2015, Veaceslav Platonov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 și prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Veaceslav Platonov la 08 decembrie 2013, aproximativ la ora 01:00, aflându-se la domiciliul său situat în s. Boșcana, r-nul Criuleni, unde locuiește împreună cu familia, având scopul de a-i cauza suferințe psihice soției sale Maria Platonov, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, a împins-o și ca rezultat aceasta a căzut jos, după care a urcat peste ea și a continuat să-i aplice multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i suferințe fizice, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Tot el, la 15 martie 2014, aproximativ la ora 19.00, aflându-se la domiciliul său situat în s. Boșcana, r-nul Criuleni, unde locuiește împreună cu familia, manifestând un comportament violent față de fosta soție Maria Platonov și având scopul de a-i cauza un prejudiciu material, a inițiat un conflict cu aceasta în cadrul

căruia a numit-o cu cuvinte ofensatoare, a amenințat-o cu aplicarea violenței și intenționat a aplicat o lovitură cu piciorul în laptopul model „Packard Bell”, ce aparținea fostei soții, care a căzut jos și s-a deteriorat, iar în rezultatul acestor acțiuni i-a provocat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 2300 lei.

3. Avocatul Ruslan Cimpoi în numele inculpatului și inculpatul Veaceslav Platonov, au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat și încetarea procesului în partea acuzării privind distrugerea laptopului.

În motivare au invocat că, sub aspect probator, prima instanță nu a administrat nici o probă pertinentă și concludentă potrivit cerințelor art. art. 93, 95, 96 Cod de procedură penală, ce ar demonstra faptul că anume inculpatul Veaceslav Platonov a maltratată-o pe Maria Platonov la domiciliul anterior, situat în s. Boșcana, r-nul Criuleni, la 07 decembrie 2013, aproximativ la orele 00:30 - 05:00, după cum afirmă partea vătămată.

Din probele acumulate se poate formula concluzia certă că, Maria Platonov a fost maltratată (fie s-a automutilat) în alte circumstanțe de timp și în alt loc decât cele declarate de ea în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată, or, aceasta nu s-a aflat la domiciliu la 07 decembrie 2013, de la ora 00:30 până la ora 05:00, fapt confirmat de martorii Constantin Platonov și Marcel Platonov.

Totodată, în cererea de apel s-a făcut trimitere la depozițiile contradictorii ale martorului acuzării Mihail Stavila, care în cadrul urmăririi penale a relatat că, inculpatul se afla în stare de ebrietate, iar în cadrul cercetării judecătorești, a susținut că nu se afla în stare de ebrietate și ale părții vătămate Maria Platonov care contrar probelor administrate a susținut în mod greșit că imediat după ce pretinde că a fost bătută, în dimineața zilei de 07 decembrie 2013, a fost dusă de fratele său Mihail Stavila la IMSP Spitalul raional Criuleni, unde a fost internată.

Cu toate acestea, potrivit fișei medicale nr. 7843 și a Registrului ținut de IMSP Spitalul raional Criuleni, Maria Platonov a fost internată abia luni 08 decembrie 2013, ora 08:50.

Apelanții au indicat că, doar depozițiile părții vătămate Maria Platonov nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece nu reprezintă o probă concludentă în sensul art. art. 93, 95, 96 Cod de procedură penală, întrucât aceste depoziții nu sunt confirmate și coroborate cu celelalte mijloace de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Apelanții au menționat că, concluzia organului de urmărire penală și a primei instanțe cu privire la săvârșirea de către inculpatul Veaceslav Platonov a actelor de violență în familie sunt absolut nefondate, fiind întemeiate exclusiv pe presupunerile organului de urmărire penală și a instanței de judecată, iar învinuirea formulată de procurori, cât și sentința de condamnare este una abuzivă și ilegală, fiind în contradicție cu prevederile art. 8 Cod de procedură penală, art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din CțEDO.

S-a accentuat că, prima instanță nu avea nici un temei legal să aprecieze critic depozițiile martorilor Marcel Platonov și Constantin Platonov, singurii martori care s-au aflat la pretinsul loc al săvârșirii infracțiunii la 07 decembrie 2013.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă

hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Veaceslav Platonov a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe ambele episoade (08 decembrie 2013 și 15 martie 2014), din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

La adoptarea soluției date, instanța de apel verificând probele prezentate de către acuzatorul de stat, audiind suplimentar inculpatul Veaceslav Platonov și partea vătămată Maria Platonov, a conchis că învinuirea incriminată inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată și neprobată învinuirea adusă inculpatului în săvârșirea infracțiunii de violență în familie, deoarece ansamblul probelor existente la materialele dosarului demonstrează nevinovăția acestuia, or, declarațiile inculpatului Veaceslav Platonov sunt confirmate prin declarațiile fiilor Constantin Platonov și Marcel Platonov.

Instanța de apel a reținut că, atât inculpatul cât și martorii, Constantin Platonov și Marcel Platonov, au afirmat că în acea noapte mama lor, Maria Platonov, nu s-a aflat acasă, nu au văzut ca tatăl să fi avut careva conflict cu mama lor, nu au văzut să o fi lovit, astfel inculpatul nici de cum nu putea să-i cauzeze leziuni corporale părții vătămate, iar pentru a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acestor martori, nu sunt temeuri, deoarece ei au fost acasă în acea zi împreună cu tatăl lor, totodată sunt în legătură de filiație atât cu inculpatul, cât și cu partea vătămată, astfel încât depozițiile lor nu pot fi părtinitoare în cadrul procesului penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca părtinitoare declarațiile martorului Mihail Stavila care este fratele părții vătămate și care nu a fost martor ocular, menționând că mărturiile lui nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare fără a fi confirmate și coroborate cu alte probe și nici nu pot combate declarațiile copiilor care au fost împreună cu tatăl lor în acea zi în care se presupune să ar fi fost săvârșită infracțiunea de către inculpat.

La fel, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală a intentat procesul penal precum că fapta ar fi avut loc la 07 decembrie 2013, ce rezultă și din plângerea și declarațiile părții vătămate, însă în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu a indicat precum că fapta ar fi fost săvârșită la 08 decembrie 2013, fapt ce pune la îndoială învinuirea înaintată inculpatului.

Procurorul și partea vătămată nu au prezentat nici o probă care ar demonstra cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta incriminată și nici o probă care ar infirma afirmațiile inculpatului și a martorilor Constantin Platonov și Marcel Platonov, că în acea noapte partea vătămată nu era acasă și că nu a fost lovită de inculpat.

Totodată, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului Veaceslav Platonov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, episodul din 15 martie 2014, nu a fost demonstrată.

Astfel, instanța de apel a constatat că, nevinovăția inculpatului pe acest episod este confirmată și coroborată cu declarațiile martorului Marcel Platonov, pe care instanța le-a considerat veridice menționând că, nu pot fi puse la îndoială și demonstrează nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate,

deoarece fiul acestuia, Marcel Platonov a afirmat cu certitudine că laptopul a fost deteriorat de către el și sora Alexandra, în vârstă de 4 ani cu o zi înainte, în timp ce se jucau a fost lovit cu o jucărie, și văzând că l-au stricat l-au ascuns ca să nu-l vadă mama, nu i-au spus mamei deoarece aveau frică de ea, iar la momentul când a văzut că mama a chemat poliția și îl învinuiesc pe tatăl lor precum că a deteriorat laptopul el a recunoscut că el cu sora l-au distrus.

Instanța de apel a apreciat drept părtinitoare și declarațiile martorului Mihail Stavila, care este fratele părții vătămate și care nu a fost martor ocular, iar toate cele declarate le-a comunicat din spusele părții vătămate, care este în relații ostile cu inculpatul, fiind la acel moment în relații de divorț și locuiau separat, iar mărturiile indirect nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare fără a fi confirmate și coroborate cu alte probe și nici nu pot combate declarațiile copiilor care au afirmat că ei au stricat laptopul și nu tatăl lor, alte probe în demonstrarea vinovăției nu au fost prezentate.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile părții vătămate care sunt diferite pe tot parcursul procesului penal, la urmărirea penală a declarat că „fostul soț a venit acasă, a început să o numească cu cuvinte ofensatoare, să o amenințe cu răfuiala fizică și că în timpul certii a lovit cu piciorul în laptop pe care l-a deteriorat”, iar în ședința de judecată a primei instanțe a relatat „că la 14 martie 2014 se afla acasă cu fiica și se juca într-un joc la laptop. În acel moment în casă a intrat Veaceslav Platonov, care era în stare de ebrietate și o învinuia că vorbește cu prietenii pe rețelele de socializare, a încercat să-i explice, dar Veaceslav Platonov s-a enervat și a aplicat o lovitură cu piciorul în laptop, care a căzut jos, dar ea a fugit în coridor. Veaceslav Platonov a mers la bucătărie în direcția setului de cuțite și striga că o taie”, astfel afirmațiile părții vătămate au fost infirmate de către martorul Marcel Platonov, care a afirmat cu certitudine că laptopul a fost deteriorat de către el și sora Alexandra.

Cu trimitere la prevederile art. 8 Cod penal, art. art. 93, 99, 101, 390 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a dat o apreciere necorespunzătoare probelor, nu le-a apreciat corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și a constatat eronat vinovăția lui Veaceslav Platonov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că, nu a fost probat faptul că Veaceslav Platonov la 08 decembrie 2013 a săvârșit fapta prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal - „*violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale*” și nici la 15 martie 2013 fapta prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal - „*violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat prejudiciu material*”.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță, contrar normelor legale, a încadrat într-o singură faptă două infracțiuni distincte, or, învinuirea a fost înaintată lui Veaceslav Platonov în temeiul a două infracțiuni, în baza presupusei fapte săvârșite la 08 decembrie 2013 și a faptei săvârșite la 15 martie 2014.

Instanța de apel a menționat că, dacă din probele administrate în cauză nu

rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” care se regăsește în art. 6 § 2 din CțEDO și reflectă prezumția de nevinovăție, care în general, este un drept protejat de CțEDO și de Constituția Republicii Moldova, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, vinovăția inculpatului Veaceslav Platonov se confirmă prin declarațiile părții vătămate Maria Platonov și ale martorului Mihail Stavila, care nu este o persoană interesată în cauză, declarațiile cărora coroborează cu alte probe materiale examinate în cadrul primei instanțe și care au fost verificate în instanța de apel:

- procesul-verbal de ridicare din 22 mai 2014, prin care a fost ridicat laptopul model „Packard Bell”, care a fost procurat de Maria Platonov (f.d.33, vol.II);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 mai 2014, prin care s-a examinat laptopul model „Packard Bell” de culoare neagră, unde în partea dreaptă de jos a monitorului s-a depistat o deteriorare (f.d.38, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 4 D din 13 ianuarie 2014, conform căruia Mariei Platonov i-au fost cauzate leziuni sub formă de traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală, echimoze, hematoame pe față, cap, ambele brațe, torace, care au fost produse cu un corp contondent, care duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări ușoare, fiind exclusă posibilitatea formării acestor leziuni în rezultatul căderii libere a persoanei (f.d.27, vol.I).

Menționează recurentul că, instanța de apel nu s-a expus asupra raportului de expertiză medico-legală nr. 4 D din 13 ianuarie 2014, cum și unde au fost cauzate leziunile corporale; nu a combătut versiunea organului de urmărire penală că anume inculpatul Veaceslav Platonov le-a aplicat părții vătămate (fapt stabilit și de către prima instanță), mai mult, nu a dat o apreciere cuvenită conform art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, prima instanța corect a apreciat critic declarațiile martorului Marcel Platonov, deoarece ultimul a declarat, că se află în relații nu prea bune cu mama sa, partea vătămată Maria Platonov și declarațiile lui date în ședința de judecată sunt combătute de declarațiile părții vătămate și martorului Mihail Stavila și probele materiale examinate în ședința de judecată.

La fel, la examinarea cauzei în ordine de apel, consideră că au fost comise erori procesuale, deoarece, la 02 iulie 2015 instanța a decis examinarea cauzei penale în lipsa părții vătămate, s-au expus părțile asupra apelului, a fost audiat inculpatul, cercetate probele, cuvântul la replici și cauza a fost amânată fără motiv, or, conform art. 331 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței privind amânarea ședinței se adoptă prin încheiere motivată, care se consemnează în procesul-verbal al ședinței, fapt care lipsește la materialele cauzei penale, însă, în procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel este menționat că se anunță întrerupere până la 24 septembrie 2015, ora 11.00, cu citirea părții vătămate.

Citarea părții vătămate nu a fost anunțată de către instanța de apel și o astfel de soluție nu a fost pusă în discuție (fapt confirmat și prin înregistrările audio ale ședinței de judecată).

La 29 octombrie 2015, la aducerea silită dispusă de către instanța de apel (din oficiu) a fost audiată partea vătămată Maria Platonov, care a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești în prima instanță, însă fără a oferi posibilitatea părții vătămate de a adresa întrebări inculpatului și expunerea asupra apelului.

6. Asupra recursului declarat de procuror, a depus referință inculpatul Veaceslav Platonov, care s-a expus pentru respingerea acestuia ca inadmisibil, menționând că, temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, recursul este vădit neîntemeiat și nu abordează probleme de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

Învinuirea formulată de procuror în rechizitoriu nu are legătură cu realitatea obiectivă fiind bazată exclusiv pe presupunerile organului de urmărire penală, fiind rezultatul unor interpretări greșite.

În recursul declarat de procuror nu se face distincție între elementele cuprinse în latura obiectivă a infracțiunii și anume acțiunea social periculoasă (în speță acțiunile de lovire sau alte violențe), urmarea imediată a infracțiunii (gravitatea, localizarea și caracterul leziunilor corporale și a distrugerilor laptopului) și legătura de cauzalitate între acțiunea social periculoasă și urmarea imediată a infracțiunii.

Probele materiale la care se referă procurorul în cuprinsul cererii de recurs nu dovedesc săvârșirea acțiunii social periculoase de către inculpatul Veaceslav Platonov, dar numai urmarea imediată sau consecințele pretensei infracțiuni, deci autorul care a săvârșit acțiunile violente și a provocat leziunile corporale depistate la partea vătămată Maria Platonov și deteriorările depistate pe ecranul laptopului nu este inculpatul Veaceslav Platonov, dar o persoană care încă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

În speță, acuzarea imputată inculpatului privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, este absolut nefondată și neprobată, în sensul art. art. 93, 95, 96 Cod de procedură penală, din simplul motiv că partea vătămată Maria Platonov nu s-a aflat la domiciliu la 07 decembrie 2013 în perioada de timp cuprinsă între ora 00:30 și până la 05:00.

Din probele acumulate se poate formula concluzia certă că Maria Platonov a fost maltrată (fie s-a automutilat) în alte circumstanțe de timp și în alt loc decât cele declarate de aceasta în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată, or aceasta nu s-a aflat la domiciliu la 07 decembrie 2013, de la ora 00:30 până la ora 05:00, fapt confirmat de martorii Constantin Platonov și Marcel Platonov.

Totodată, în cererea de apel s-a făcut trimitere la depozițiile contradictorii ale martorului acuzării Mihail Stavila, care în cadrul urmăririi penale a relatat că inculpatul se afla în stare de ebrietate, iar în cadrul cercetării judecătorești, a susținut că nu se afla în stare de ebrietate și ale părții vătămate Maria Platonov care contrar probelor administrate a susținut în mod greșit că imediat după ce pretinde că a fost bătută, în dimineața zilei de 07 decembrie 2013, a fost dusă de fratele său

Mihail Stavila la IMSP Spitalul raional Criuleni, unde a fost internată.

Cu toate acestea, potrivit fișei medicale nr. 7843 și a Registrului ținut de IMSP Spitalul raional Criuleni, Maria Platonov a fost internată abia luni 08 decembrie 2013, ora 08:50.

Doar depozițiile părții vătămate Maria Platonov, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece nu reprezintă o probă concludentă în sensul art. art. 93, 95, 96 Cod de procedură penală, întrucât aceste depoziții nu sunt confirmate și coroborate cu celelalte mijloace de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deci, concluzia organului de urmărire penală și a primei instanțe cu privire la săvârșirea de către inculpatul Veaceslav Platonov a actelor de violență în familie sunt absolut nefondate, fiind întemeiate exclusiv pe presupunerile organului de urmărire penală și a instanței de judecată, iar învinuirea formulată de procurori, cât și sentința de condamnare este una abuzivă și ilegală, fiind în contradicție cu prevederile art. 8 Cod de procedură penală, art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din CtEDO.

S-a accentuat că, prima instanță nu avea nici un temei legal să aprecieze critic depozițiile martorilor Marcel Platonov și Constantin Platonov, singurii martori care s-au aflat la pretinsul loc al săvârșirii infracțiunii la 07 decembrie 2013.

Prima instanță nu avea dreptul să dea o judecată părtinitoare depozițiilor părții vătămate Maria Platonov și a fratelui acesteia Mihail Stavila pe de o parte și să ignore în totalitate depozițiile martorilor Constantin Platonov și Marcel Platonov coroborate cu declarațiile inculpatului pe de altă parte, or, instanța nu poate să dea apreciere preferențială probelor părții acuzării în raport cu probele părții apărării, sau să dea o apreciere preferențială a unor probe în raport cu alte probe (de aceeași valoare) fără a motiva corespunzător această apreciere preferențială.

Subsidiar a menționat că, eventuala lipsă a încheierii de amânare a ședinței la care se referă acuzatorul de stat în cererea de recurs, poate fi calificată drept o simplă omisiune care poate fi înlăturată în cel mai scurt timp de către instanță și nicidecum un temei de casare a deciziei instanței de apel, iar în ceea ce privește lipsa părții vătămate la unele ședințe judiciare, inculpatul a specificat că depozițiile părții vătămate reprezintă proba părții acuzării, astfel încât, procurorul este direct interesat și responsabil de asigurarea prezenței părții vătămate la ședințele judiciare și de respectarea drepturilor sale procesuale.

Mai mult, prezența părții vătămate la toate ședințele de judecată nu este obligatorie potrivit art. 323 din Cod de procedură penală, astfel încât, rămâne la latitudinea și diligența părții vătămate să se prezinte sau să nu se prezinte la toate ședințele de judecată în instanța de apel.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, ținând cont și de motivele invocate în referință, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează total, hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal statuează că temeiul invocat și-a găsit confirmarea în cauza dată, reținând în acest context următoarele.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că apelul declarat de avocatul Ruslan Cimpoi în numele inculpatului și inculpatul Veaceslav Platonov, a fost greșit admis și instanța de apel neîntemeiat a dispus achitarea lui Veaceslav Platonov de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe ambele episoade (08 decembrie 2013 și 15 martie 2014), din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Ajungând la soluția respectivă Colegiul penal lărgit expune următoarele.

Prima instanță a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte și just a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Veaceslav Platonov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, violența în familie, după indicii calificativi: acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale, suferință psihică și prejudiciu material.

În opinia Colegiului penal lărgit, întemeiat și argumentat au fost puse la baza sentinței pronunțate de prima instanță următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Maria Platonov, care a relatat că, la 07 decembrie 2013, aproximativ la ora 17.00, acasă a venit soțul Veaceslav Platonov,

care era în stare de ebrietate. Veaceslav Platonov o învinuia că ea nu execută obligațiile de soție și o numea cu cuvinte urâte.

În același timp aplicându-i o lovitură în partea dreaptă a capului cu palma mâinii stângi din care motiv și-a zgâriat degetul în cercelul ei. Degetul sângera.

Ulterior Veaceslav Platonov a ieșit din gospodărie, spunând că se duce să mai servească alcool.

Veaceslav Platonov a revenit acasă aproximativ la ora 01:00, ușa casei era încuiată, iar Veaceslav Platonov a bătut la ușă.

În momentul când partea vătămată a deschis ușa, Platonov Veaceslav i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față cerându-i socoteală de ce a încuiat ușa, după care numind-o cu cuvinte injurioase i-a aplicat lovituri peste față, cap, spate și abdomen. Loviturile le aplica cu pumnul și cu genunchiul.

Apoi a îmbrâncit-o spre pat, ea a căzut pe spate pe pat după ce Veaceslav Platonov s-a urcat deasupra acesteia și continua să o numească cu cuvinte urâte și să o lovească cu pumnul în partea dreaptă a capului, Veaceslav Platonov o învinuia în infidelitate și îi dădea întrebarea, după ce ea răspundea el o lovea.

Cearta a durat aproximativ două ore.

După aceasta Veaceslav Platonov a adormit, dar ea și-a luat hainele și a mers la fratele său, Mihail Stavila, care locuiește în vecinătate și i-a povestit despre cele întâmplate. Ea cu Mihail Stavila s-au dus la sora ei Valentina Gaidău în s. Mardareuca, r-nul Criuleni, apoi împreună au mers la spitalul din or. Criuleni, unde la ora 08.00 ea a fost internată.

La 14 martie 2014, se afla acasă cu fiica și se juca într-un joc la laptop.

În acel timp în casă a intrat Veaceslav Platonov, care era în stare de ebrietate și o învinuia că vorbește cu prietenii pe rețelele de socializare.

Ea a încercat să-i explice, dar Veaceslav Platonov s-a enervat și a aplicat o lovitură cu piciorul în laptop care a căzut jos, dar ea a fugit în coridorul casei.

Veaceslav Platonov a mers la bucătărie în direcția setului de cuțite și striga, că o taie. Ea s-a speriat și a fugit la fratele ei Mihail Stavila, care locuiește în vecinătate, de unde a telefonat la poliție, apoi cu colaboratorul de poliție au mers la domiciliu, unde a fost cercetat calculatorul și deteriorările.

Laptopul a fost reparat la ÎI „Țurcan Sergiu” din or. Criuleni.

Prejudiciul cauzat constituind 2300 lei;

- declarațiile martorului Mihail Stavila, care a explicat că, într-o seară în luna decembrie 2013, aproximativ la orele 21.00-22.00 se afla acasă când la el a venit Veaceslav Platonov cu o sticlă de vodcă și cu un harbuz murat.

Veaceslav Platonov era murdar de sânge la o mână, explicând că s-a certat cu Maria Platonov și s-a rănit cu un cercel de-al ei. Dânșii au stat la masă și au băut vodcă, după care, Veaceslav Platonov a început să se plângă că s-a certat cu soția sa Maria Platonov. El l-a rugat pe Veaceslav Platonov să plece și acesta a plecat.

Dimineața, aproximativ la ora 06.30 la el a venit Maria Platonov, sora lui, care avea urme de lovituri pe față, la un ochi avea sânge. Maria i-a comunicat că ea a fost bătută de soțul ei Veaceslav Platonov. Ei au mers la sora lor Valentina Gaidău și împreună cu ea s-au deplasat cu automobilul lui la spitalul din or. Criuleni. La spital ei au fost la ora 08.30.

La fel, într-o zi de primăvară a anului 2014, la el acasă a venit Maria

Platonov care i-a spus că se teme să se ducă acasă și că va aștepta pe colaboratorul de poliție. Când a venit colaboratorul de poliție, împreună cu acesta și Maria Platonov au mers la ea acasă, unde au văzut un laptop, care avea o deteriorare pe ecran;

- procesul-verbal de ridicare din 22 mai 2014 (f.d.33, vol.II), prin care de la Sergiu Țurcan a fost ridicat laptopul model „Packard Bell” LP 173 Wdl, care a fost procurat de Maria Platonov;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 mai 2014 (f.d.38, vol.II), prin care s-a examinat laptopul model „Packard Bell” LP 173 Wdl de culoare neagră, unde în partea de jos din dreapta a monitorului s-a depistat o deteriorare;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 4 D din 13 ianuarie 2014 (f.d. 27, vol.I), conform căruia Mariei Platonov i-au fost cauzate leziuni sub formă de traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală, echimoze, hematoame pe față, cap, ambele brațe, torace, care au fost produse cu un corp contondent și care duc la dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămări ușoare, fiind exclusă posibilitatea formării acestor leziuni în rezultatul căderii libere a persoanei.

Colegiul penal lărgit consideră că probele indicate sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

Astfel, ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că nu s-a demonstrat vinovăția lui Veaceslav Platonov, întrucât din cumulul de probe nominalizate supra, cert s-a stabilit că Veaceslav Platonov la 08 decembrie 2013, a aplicat Mariei Platonov lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în urma cărora i-a provocat suferințe fizice, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale, iar la 15 martie 2014, manifestând un comportament violent, a inițiat un conflict cu aceasta în cadrul căruia intenționat a aplicat o lovitură cu piciorul în laptopul model „Packard Bell”, ce aparținea Mariei Platonov, care a căzut jos și s-a deteriorat, iar în rezultatul acestor acțiuni i-a provocat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 2300 lei, fapt dedus din declarațiile părții vătămate și ale martorului Mihail Stavila care coroborează cu probele materiale ale cauzei.

Concluzia instanței de apel, care la baza soluției de achitare a reținut declarațiile inculpatului și ale martorilor Constantin Platonov și Marcel Platonov, potrivit cărora în seara de 07 spre 08 decembrie 2013, Maria Platonov nu a dormit acasă, iar Veaceslav Platonov a dormit acasă cu fiica sa, nu poate fi reținută, deoarece prima instanță, verificând și cercetând probele administrate în cauză, just a dat apreciere critică declarațiilor lui Marcel Platonov, deoarece ultimul a declarat, că nu se află în relații bune cu mama sa.

Prima instanță corect a reținut ca probă declarațiile martorului Mihail Stavila, care nu este persoană cointeresată în cauză, care infirmă declarațiile inculpatului și coroborează cu declarațiile părții vătămate și probele materiale ale cauzei.

Ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că sentința de condamnare a primei instanțe, în privința lui Veaceslav Platonov este greșită, deoarece cumulul de probe sus menționate, care au constituit obiectul cercetării judecătorești în prima instanță, dovedesc incontestabil vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și nu

contravin prevederilor art. art. 93, 94 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel incorect a apreciat critic și declarațiile părții vătămate menționând că acestea sunt diferite pe tot parcursul procesului penal, deoarece la urmărirea penală a declarat că „fostul soț a venit acasă și a început să o numească cu cuvinte ofensatoare, să o amenințe cu răfuiala fizică și că în timpul certii a lovit cu piciorul în laptop pe care l-a deteriorat”, iar în ședința de judecată a primei instanțe a relatat „că la 14 martie 2014 se afla acasă cu fiica și se juca într-un joc la laptop.

În acel moment în casă a intrat Veaceslav Platonov, care era în stare de ebrietate și o învinuia că vorbește cu prietenii pe rețelele de socializare, a încercat să-i explice, dar Veaceslav Platonov s-a enervat și a aplicat o lovitură cu piciorul în laptop, care a căzut jos, dar ea a fugit în coridor. Veaceslav Platonov a mers la bucătărie în direcția setului de cuțite și striga că o taie”, or, acestea nu sunt contradictorii dar se completează, partea vătămată în cadrul instanței de judecată depunând declarații mai detaliate a celor petrecute cu ea la 14 martie 2014.

Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, prima instanță just a constatat împrejurările cauzei care relevă concludent și cert că inculpatul Veaceslav Platonov la 08 decembrie 2013, a aplicat Mariei Platonov lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar la 15 martie 2014 intenționat a aplicat o lovitură cu piciorul în laptopul model „Packard Bell”, ce aparținea ultimei.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel incorect a pus la dubii învinuirea adusă inculpatului Veaceslav Platonov indicând în decizie că, organul de urmărire penală a intentat procesul penal precum că fapta ar fi avut loc la 07 decembrie 2013, ce rezultă și din plângerea și declarațiile părții vătămate, însă în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu a indicat precum că fapta ar fi fost săvârșită la 08 decembrie 2013, deoarece cauza penală a fost intentată în baza declarațiilor părții vătămate, care a indicat că a fost supusă maltratării de către soțul ei la 07 decembrie 2013, iar ulterior, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui Veaceslav Platonov, stabilind că fapta a fost săvârșită la 08 decembrie 2013.

Colegiul penal lărgit menționează că, prima instanță corect a dispus condamnarea lui Veaceslav Platonov în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ținând cont de faptul că acțiunile acestuia constituie o infracțiune prelungită, iar la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de restabilirea echității sociale între fapta săvârșită și consecințele survenite, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel că pedeapsa închisorii aplicată inculpatului, fiind una echitabilă.

La fel, corect a fost reținut de către prima instanță că, inculpatul Veaceslav Platonov a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 07 octombrie 2014, casată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a fost recunoscut

vinovat în baza art. art. 287 alin. (2) lit. b), 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, 5 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Reținând cele invocate, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată, având în vedere că apelul neîntemeiat a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Veaceslav Platonov.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015 cu menținerea sentinței Judecătorei Criuleni din 21 mai 2015, prin care *Platonov Veaceslav Constantin* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 și prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei pentru *Platonov Veaceslav Constantin* a se calcula din momentul reținerii, cu deducerea din termenul pedepsei a duratei aflării acestuia în stare de arest preventiv de la 20 mai 2015 până la 05 noiembrie 2015 inclusiv.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma